

אב הרחמים היטיבה ברצונך את-ציון תבנה חומות ירושלים:
כי כך לבד בטחנו מלה אל רם ונשא אדון עולמים:

ויהי בגסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו
איביך ויגסו משנאיך מפניך: כי מציון תצא תורה
ודבר-יהוה מירושלים:

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו:

ברוך שמה דפארי עלמא ברין כתרד ואתרד. זה רעוקך עם עמך ישראל
לעלם. ויורקו זמירד אחזי לעמך בבית סקדשן ולאמטוני לנא משוב נהורך
ולקבלא צלותנא ברמיו. זה רענא ברמך דחוריד לו סיון קטיבו. ולתני אנא
עברך סקידא בגו צדיקיא למרסם עלי ולמנער יחי ונת כל-די לי ודי לעמך
ישראל. אנת הוא ון לכלא ומסרגס לכלא. אנת הוא שליט על-כלא. אנת הוא
דשליט על-עלכיא ומלכותא דילך היא. אנא עברא דרדשא ברין הוא דסגדנא קמיה
ומקמי דיקר אורימיה בקל-ערן ועדן. לא על אנש רחננא. ולא על-בר-אלהין
סמקנא. אלא באלקא דשמיא. דהוא אלקא קשט. ואורימיה קשט. ונביאיה קשט.
ומסגא למעבר טבון וקשט. ביה אנא רסז. ולשמה קדישא יקירא אנא אמר
משקון. זה רענא ברמך דתמחח לבאי באורימא (ומיהב לי בנין דכרין דעבדין רעותן)
ומשלם משאלין דלבאי. ולבא דכל-עמך ישראל. לטב ולסיון ולשלם:

בשלש רגלים אומרים:

**יהוה יהוה אל רחום ורחבון ארך אפים ורב-חסד ואמת:
נצר חסד לאלפים נשא עון ופושע וחתאה ונקה:**

רבון העולם מלא משאלות לבי לטובה וקמק רצוני ומו שאלתי לי עברך
מ' בן מלוגית אמתך ונכני (ואת-אשתי וכני ובנותי) לעשות רצונך בלבב שלם.
ומלטני מיצר הרע. ומו חלקנו בתורתך. ונכני כדי שמשנה שכינתך עלינו. והופע
עלינו רום חקמה ובינה (ויחקים בנו מקרא שקתוב ונחה עליו רום יהוה רום
חקמה ובינה רום עצה ונבונה רום דעת ונראת יהוה): וכן ימי רצון מלפניך
יהוה אלהינו גאלתי אבותינו שאוקה לעשות מעשים טובים בעיניך וללכת בדרכי
ישרים לפניך. וכדשנו במצותיך כדי שנוקה לסיים טובים וארוכים לסיי העולם
תפא. ותשמרנו ממצעים רעים ומקעות רעות סאתרגשות לבוא לעולם: ותבטט
ביתוה חסד יסובגנו. אמן:

יהי לרצון אמרייסי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:
יִי נַאֲנִי תְּסַלְּמֵי־לִיךָ יְהוָה עִת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חַסְדְּךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ:

בעשיית אמרים גימ:

**יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וְאֵמֶת:
נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים גִּשָׁא עוֹן וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה:**

רבון העולם מלא משאלותינו לטובה ומסך רצוננו ומן לנו שאלתנו ומסל
על-קל-עונותינו ועל-פל-עונות אנשי בתינו מחילה בחסד מחילה ברחמים וטהרנו
מחטאינו ומעונותינו ומפשעינו. ונקרנו בזכרון טוב לפניך וישקדנו בקדושת שועה
ורחמים ונקרנו לתיים ארוכים וטובים ולשלום ופרנסה וכלכלה ומן לנו לחם
לאכל וקגד לקבש ועשר וקבוד וארך ימים לתגות בתורתך ולקיים מצוותיך
ושכל ובינה לחבין ולמשפיל עמקי סודותיך. ושלח רסואה לכל-מכאובינו ותברך
את-קל-מצשה ירינו ותגזור עלינו גזרות טובות ושועות ונקמות ותבטל מעלינו
קל-גזרות קשות. ומשה לב הפלכות ויוצאיה ושריה עלינו לטובה. אמן וכו'
יהי רצון:

יהי לרצון אמרייסי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:
יִי נַאֲנִי תְּסַלְּמֵי־לִיךָ יְהוָה עִת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חַסְדְּךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ:

כשוטל השיצ את ספר התורה, אומר זה, ואחריו הקהל

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

**אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קְדוֹשׁ (בריה וייכ ונורא) שְׁמוֹ:
גְּדוֹלוֹ לַיהוָה אֱתִי. וְגִרּוֹמָמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ:**

לה יהנה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד בייכל
בשמים ובארץ לה יהנה הממלכה והמתנשא לכל ולראש: רוקמו
יהנה אלהינו והשתחויו להדם כגליו קדוש הוא: רוקמו יהנה
אלהינו והשתחויו להר קדשו כי קדוש יהנה אלהינו:

על הכל יתגדל ויתקדש וישמבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא:
שמו של-מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שבכרא
העולם הזה והעולם הבא: כרצונו וכרצון יראיו וכרצון כל-
בית ישראל: צור העולמים אדון כל-הבריות אלוה כל-הנפשות:

שחרית לשבת

רג

היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם: קדשתו על-החיות
וקדשתו על-כסא הכבוד: ויבן יתקדש שמך בנו יהוה אלהינו
לעיני כל-חי: ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב: שירו לאלהים
ומרו שמו סלו לרכב בערבות בנה שמו ועלו לפניו: ונראהו
עין בעין בשובו אל-נוהו בכתוב: כי עין בעין יראו בשוב יהוה
ציון: ונאמר ונגלה כבוד יהוה וראו כל-בשר יחדו כי פי יהוה דבר:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים וינפור ברית איתנו
ויציל נפשותינו מן-השעות הרעות ויגער בגער הרע מן הנשואים
ויחן אותנו לפליטת עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה
ישועה ורחמים:

ויצור ויגן וישיע לכל החוסים בו ונאמר אמן: הפל תבו גל לאלהינו
ותנו כבוד לתורה: פהו קרב נעמד (ריס בים הכהן). ברוך שנמן תורה לעמו
ישאל בקדשתו: (תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת
שמי: פקודי יהוה ישרים משמחילב מצות יהוה ברה מאיבת עינים: יהוה עו
לעמי יחן, יהוה ברוך את-עמו בשלום: קאל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה.
קנן הוא לכל החוסים בו):

קהל יחון ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם תיים כלכם היום:

העולה לתורה מברך:

ברכו את-יהוה המברך:

וחקל עונים ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

וחזור המברך ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר בחר-בנו
מכל-העמים, ונמנ-לנו את-תורתו. ברוך אתה יהוה, נותן התורה:

אחרי הקריאה בתורה מברך העולה:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר נתן לנו תורת
אמת, וחי עולם בטע בתוכנו. ברוך אתה יהוה, נותן התורה:

ברכת הגומל.

מי שמחוייב ברכת הגומל מברך:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, הגומל לחיבים טובות,
שגמלני פל-טוב:

וחתל עוניי מי שגמלק פל-טוב הוא יגמלק פל-טוב טלה:

ברוך שפטרני.

מי שנעשה בנו בר-מצוה, והוא קרא בתורה, מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שפטרני מענשו שלזה:

אחרי הקריאה נהגו לברך "מי שברך (לעולה-לתורה, ליולדת, לתולה).

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (מבי) בעבור
שעלה לכבוד המקום לכבוד התורה (לשבת לכבוד השבת) (ליו"ט לכבוד הרגל)
(לר"ה ויו"ט לכבוד יום הדין) (וי"ת...) ובשכר זה הקדוש ברוך הוא ישמרהו
ונצילהו מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיו (ליו"ט ויזקה לעלות לרגל) (לר"ה וי"ט ויקטבהו ויקטמהו לסיים טובים בזה יום
הדין) עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן:

ליולדת מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה
שילדת (מבי) ואת בנה הנולד (לנכח ואת בתה הנולדת) לה במזל טוב (לנכח
ויקרא שמה בישראל מבי) בעבור שבעלה יתן לצדקה. בשכר זה יגדלוהו (לנכח
יגדלוהו) (לזכר לתורה ולמעשים טובים ונאמר אמן:

לחולה מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה
שרה רבקה רחל ולאה הוא יברך וירפא את החולה (לנכח תחולנית) (מבי) בעבור
(מבי) יתן לצדקה בעבורו (בעבורה). בשכר זה הקדוש ברוך הוא יפלא רחמים
עליו להסלימו ולרפאותו ולהחזיקו ולהחיותו (עליה להמליטה ולרפאותה ולסתותה
ולמחיותה) וישלח לו (לה) מהרה רפואה שלמה מן השמים לרמיח אבריו
(אבריה) ושם גיכיו (גידיה) בתוך שאר חולי ישראל. רפואת הנפש ורפואת
הגוף (כשבת אומר. אבל בר"ה ויו"ט אמילו כשבת אין לומר זה. שבת היא מלועוק ורפואה
קרובה לבוא) השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

כשמגביהים הספר ומראים לקהל אומרים:

וזאת התורה אשר-שם משה לפני בני ישראל (על-פי יהוה
יחנו ועל-פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו) על-פי יהוה
ביד-משה: (עץ-חיים היא למחזיקים בה ותמכה מאשר: דרכיה

דרכי-נעם וכל-גמיבותיה שלום: אךך ימים בימינה, בשמאלה
 עשר וכבוד: יהנה ספץ למען צדקו יגדיל תוכה (ואדיר):

אחרי גמר גלילת הספר מברך המפטיר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים
 טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת. ברוך אתה יהוה הבוחר
 בתוכה ובמשה עבדו וב ישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

אחרי קריאת ההפטרה מברך:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, צור כל-העולמים
 צדיק בכל-הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר ומקיים
 שכל-דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים
 דבריך ודבר אחד מדבריך אחר לא-ישוב ריקם, כי אל מלך
 נאמן (ורחמן) אתה. ברוך אתה יהוה, האל הנאמן בכל-דבריו:
 רחם על-ציון כי היא בית חיינו, ולעלובת גפוש תושיע
 (ותשמח) במהרה בימינו ברוך אתה יהוה, משמח ציון בבניה:
 שמחנו יהוה אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית
 דוד משיתך במהרה יבא ויגל לבנו. על-פסאו לא-ישב נר ולא-
 ינחלו עוד אחרים את-כבודו. כי בשם קדשך נשבעת לו שלא-
 יקבה גרו לעולם ועד. ברוך אתה יהוה, מגן דוד:

בברכת ההפטרה, ברוך אתה ה' וכו' ובנביאי האמת וצדק. במסכת סופרים (פרק
 י"ג, הלכה ט') הגירסא ובנביאי האמת והצדק, ב"הא" הידיעה, ובנחמיה (א, ה')
 מצינו שומר הברית וחסד.

ברוך אתה וכו' צור כל העולמים וכו' שכל דבריו אמת וצדק. באבודרהם הגירסא
 כי כל דבריו אמת וצדק, וכן הוא במסכת סופרים (פרק י"ג, הלכה י').
 ודבר אחד מדבריו, אחר לא ישוב ריקם. כפל הדברים. ודי לומר לא ישוב ריקם,
 או אחר לא ישוב, ונראה כי המה שתי גוססאות, ובאו שתיהן יחד.

על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים ועל-יום השבת
 הנה שנתם לנו יהנה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך. יתברך
 על-הכל יהנה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך. יתברך
 שמך בפי כל-חי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יהנה מקדש השבת:
 ליום: על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים ועל-יום השבת
 הנה ויום לטת חג המצות הנה לשבועות חג השבועות הנה לטובות חג הסוכות
 הנה לטע וסית השמיני חג העצרת הנה לראש השנה הזכרון הנה
 (ליום הכפורים הנה) שנתם לנו יהנה אלהינו לקדושה ולמנוחה
 ייט לששון ולשמחה (ליום למחילה ולסליחה ולכפרה) לכבוד
 ולתפארת: על-הכל יהנה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים
 אותך. יתברך שמך בפי כל-חי תמיד לעולם ועד. (ליום וליום
 ודברך אמת ומים לעד). ברוך אתה יהנה (ליום מלך על כל
 הארץ) ובייך יש נוחגין לומר מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל
 ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל
 ליום והזמנים: ליום ויום הזכרון: ליום הכפורים:

נהגו לאמר אחרי הקריאה בשבת יקום פורקן ולברך העוסקים בצרכי צבור.

יקום פרקן מן-שמאי חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני
 ריחי וסיעתא די-שמאי ובריות גופא ונהורא מעליא, זרעא
 תיא ומימא זרעא די לא-יפסק ודי לא-יבטל מפתגמי אורייתא,
 למרנן ורננן תבורתא קדישתא די בארעא די-ישראל ודי
 בבבל. לרישי כלי ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא ולדניגני די-
 בכא. לקל-תלמידהון ולכל-תלמידי תלמידהון ולכל-מן די
 עשקין באורייתא. מלכא די-עלמא יברך יתהון יפיש חיהון
 וישגא יומיהון וימן ארבא לשגיהון. ויתפרקון וישתזבון מן
 כל עקא ומן כל-מרעין בישין. מרן די בשמאי יהא בסעדהון
 כל-זמן ועדן. ונאמר אמן:

יְקוּם פְּרָקָן מִן־שְׁמַיָא חַנּוּא וְחַסְדָא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי
 אַרְיֵכֵי וּמְזוּגֵי רוּיְחֵי וְסִיעֵתָא דִּי־שְׁמַיָא וּבְרִיּוֹת גּוּפָא
 וְנִהוּרָא מְעֵלְיָא וְרַעָא חַנּוּא וְקִמָא וְרַעָא דֵי לָא־
 יִפְסֵק וְדֵי לָא־יִבְטֹל מִפְתָּגְמֵי אוּרִיתָא לְכַל־קִהְלָא
 קְדִישָא הָדָן רַבְרַבְיָא עִם זְעִירָא טַפְלָא וְנִשְׂא־
 מְלָכָא דִּי־עֲלָמָא יְבָרַךְ יְתִכּוֹן יִפִּישׁ חַיִּיכוּן וְיִשְׁגָא
 יוֹמִיכוּן וְיִתֵּן אַרְכָא לְשַׁגִּיכוּן וְתַתְּפַרְקוּן וְתִשְׁתִּיזְבוּן
 מִן כָּל־עֵקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישׂוּן מָרְן דֵי בְשָׁמַיָא
 יְהֵא בְּסַעֲדִכוּן כָּל־זְמַן וְעַדְנֵי וְנֹאמַר אָמֵן :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את-
 כל-הקהל הקדוש הזה עם כל-קהלות הקדש, הם ונשיהם ובניהם
 ובנותיהם וכל אשר להם. ומי שמיוחדים בתי כנסיות לתפלה
 ומי שבאים בתוכם להתפלל. ומי שנותנים גר למאור ויגן לקדוש
 ולהקדלה ופת לאורחים וצדקה לעניים וכל-מי שעוסקים בצרכי
 צביר באמונה. הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל-מחלה
 וירפא לכל-גופם ויסלח לכל-עונם וישלח ברכה והצלחה בכל-
 מעשה ידיהם עם כל-ישראל אחיהם. ונאמר אמן:

ברכת החדש.

זֵהי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ גְּאֻלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּחֲדֵשׁ
 עֲלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְתִתֵּן־לָנוּ חַיִּים אַרוּכִים
 חַיִּים שְׁלֵם־שְׁלוֹם חַיִּים שְׁלֵם־טוֹבָה חַיִּים שְׁלֵם־בְּרָכָה חַיִּים שְׁלֵם־
 פְּרִיָסָה חַיִּים שְׁלֵם־חֲלוּץ עֲצֻמוֹת חַיִּים שְׂשֵׁשׁ בָּהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם וְיִרְאֵת
 חֹטָא חַיִּים שְׂאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וְכִלְמָה חַיִּים שְׁלֵם־עֶשֶׂר וְכַבוֹד חַיִּים
 שְׁתֵּהא בְּנוֹ אֶהְבֵּת תּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם חַיִּים שְׂיִמְלָאוּ מִשְׁאֲלוֹת
 לְבַבְנוּ לְטוֹבָה. אָמֵן סְלָה :

מי שעשה נסים לאבותינו וגאל אותם מעבדות לחרות. הוא
גאל אותנו בקרוב ויקבץ גזחיינו מארבע פנפות הארץ. חברים
כל-ישראל ונאמר אמן:

לאש חדש (סלוגי) יהיה ביום (סלוגי) תבא עלינו ועל כל ישראל לטובה:

בארץ ישראל אומרים כל הנוסח הזה:

יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל-עמו
בית ישראל בכל מקום שהם. לטובה ולברכה. לששון
ולשמחה. לישועה ולגחמה. לפרנסה ולכלכלה.
לחיים טובים ולשלום. לשמועות טובות ולבשורות
טובות (בחורף ולגשמים בעתם). ולרפואה שלמה
ולגאולה קרובה. ונאמר אמן:

הזכרות נשמות.

אל מלא רחמים שוכן במרומים המצא מנוחה נכונה על פני השכינה
בפעלות קדושים וטהורים כוהר הקיע מזהירים את נשמת (נביא) שהלך לעולמו
(לנכה שהלכה לעולמה) בעבור שגדבו צדקה בעד הזכרת נשמתו (נשמתה) לבן
בעל הרחמים יסמירהו (נסמירה) בסתר נפשו לעולמים. (יצורו בצרור החיים
את נשמתו (נשמתה) בגן עדן תהא מנוחתו (מנוחתה) יהיה הוא גמלתו (גמלתה)
וגיוס (ומנוס) בשלום על משקבו (משקבה) ונאמר אמן:

אב הרחמים שוכן מרומים. ברחמי העצומים
הוא יפקוד ברחמים החסידים והישרים והתמימים
קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם.
הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו.
מנשרים קלו ומאריות גברו. לעשות רצון קונם
וחפץ צורם. וזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי
עולם. וינקום נקמת דם עבדיו השפוה. פפתוב

בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים: הֲרַגְנוּ גוֹיִים עִמּוֹ כִּי
 דַּם-עֲבָדָיו יִקּוּם. וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֵּר אֲדָמָתוֹ
 עִמּוֹ: וְעַל-יָדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּכִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר: וְנִקְתִּי
 דָּמָם לֹא נִקִּיתִי. וַיְהִי שֶׁכֵּן בְּצִיּוֹן. וּבְכַתְבֵי הַקִּדָּשׁ
 נֶאֱמָר: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיה אֱלֹהֵיהֶם. יִנְדַע בַּגּוֹיִם
 לְעִיגְיָנוּ נִקְמַת דַּם-עֲבָדֶיךָ הַשְּׂפוּף. וְאוֹמֵר: כִּי דָרַשׁ
 דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנוּיִם. וְאוֹמֵר: יָדִין
 בַּגּוֹיִם מָלֵא גּוֹיּוֹת מִחֵץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה מִנְּתֵל
 בְּדָרְךָ יִשְׁתָּה עַל-כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

מי שברך למתענים מה"ב.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא
 יברך את כל מי שקיבל עליו להתענות מצניח שני וחמשי ושני. בשכר זה
 תקדוש קרוץ הוא ישמרו ונאילהו מקל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח
 קרקה וסעלמה בקל מעשה ידיהם ויקבל תפלותיהם ונאיון שועותיהם עם כל
 ישראל אחיהם ונאמר אמן:

אומרים אשרי לפני הקדיש שלפני תפלת הנוסף. ואין להפסיק בינתיים כשנום דבר אחר.
 תהלו וגוי שאומרים להכנסת התורה אינו הפסק.

אשרי יושבי ביתך עוד ותללוך סלה: אשרי העם שקכה לו אשרי העם
 שיהנה אלקתיו: תהלה לך דוד. ארומקה אלתי תשלח וצרכה שמך לעולם ועד.
 בקל-יום צרכה וצחלה שמך לעולם ועד: גדול יהנה ומחלל מאד ולגדלתו אין
 חקר: דור לדור ישבח מעשיך ונבולתיך גידו: הדר כבוד הודך ודברי נסלאתיך
 אשיחה: נעונו נוראתיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב-טובה גביעו וצדקתך
 ירננו: חנון ורחום יהנה ארך אפים וגדל-חסד: טוב יהנה לכל ורחמי על כל
 מעשיו: יודוך יהנה כל מעשיך ותסידך יברכוכה: קבוד מלכותך יאמרו
 וגבורתך יבררו: להודיע לבני העצם גבורתי וקבוד הדר מלכותו: מלכותך
 מלכות כל-עלמים וממשלתך בכל-דור ודור: סומך יהנה לכל-תנשלים וזקוף לקל
 תכסותים: עיגי כל אלקיך ישברו ואתה נותן להם את-אכלם בעתו: פוחם את-ידיך
 ומשביע לכל מי רצון: צדיק יהנה בכל-דרכיו ותסיד בכל-מעשיו: קרוב יהנה

שחרית לשבת

לְכַל־קִרְאֵיו לְכַל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאָמֶת: רִצּוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
וְיִוְשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כְּלֵי־אֱתָנָיו. וְאֵת כְּלֵי־תְרַשְׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל יְהוָה
יְדַבֵּר פִּי וּיְכַרֵּן כְּלֵי־בָשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד: וְאַנְחֵנוּ נִכְרַךְ יְהי מַעֲתָה וְעַד־
עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

להכנסת ספר-התורה לארון-הקדש אוטרים יהללו וגוי' מומור לדוד הבן לוי בני אלים וגוי'
ובנוחה יאמר וגוי' והמוליך את הספר מחזיקו בימיו, והולך מצד השני שכנגד זה שהביאהו בו.

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

הוֹדוּ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. וַיְרַם קַרְן לְעַמּוֹ תְהַלֵּה לְכָל־חַסִּידָיו
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

ליום טוב כשהל בחול

לְדוֹד מוֹמֹר. לִיהוָה תִּזְכָּר וּמְלֹאָה
תִּכַּל וַיִּשְׁבֵּי בָהּ: כִּי הוּא עַל־יָמִים
וְסֻדָּה וְעַל־נִקְרָוֹת יְכוֹנְנָהּ: מִי־יַעֲלֶה
בְּתֵר יְהוָה וּמִי־יָקוּם בְּמִקְוֹם קָדְשׁוֹ:
נָקִי כַפַּיִם וְבֵר לְכָב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂאָ
לְשׂוֹא נִשְׁשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂאָ
בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ
זֶה הוֹר דָּרְשׁוּ מִבְּקָשֵׁי פִנְיֶה יַעֲלֶב סֵלָה
שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ סַתְחֵי
עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד. יְהוָה עֲזוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
סַתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יְהוָה צְבָאוֹת הוּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

לשבת

מוֹמֹר לְדוֹד. הָבֹו לִיהוָה בְּנֵי אֱלִים
הָבֹו לִיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ. הָבֹו לִיהוָה כְּבוֹד
שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לִיהוָה בְּהַדְרַת־קָדְשׁ: קוֹל
יְהוָה עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה
עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בְּפֶתַח קוֹל יְהוָה
בְּתֵר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר
יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִיעַם קְמוֹ־
עַל לְבָנוֹן וּשְׂרִיֹן קְמוֹ בְּרִאמִים: קוֹל־
יְהוָה חָצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל
מִדְבָּר יַחֲלִיל יְהוָה מִדְּפַר קָדְשׁ: קוֹל יְהוָה
יַחֲלִיל אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיבְלוּ בְּלוֹ
אִמֵּר כְּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יִשָּׁב וַיִּשָּׁב
יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן.
יְהוָה יְכַרֵּךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ובנוחה יאמר שובֵה יְהוָה רַבּוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה יְהוָה
לְמַנוּסַתְךָ אֵתָה וְאֲרוֹן עֲזָךְ: כַּהֲגִיךָ יִלְבְּשׁוּ־צִדִיק וּחַסִּידֶיךָ יִרְגָּנוּ:
בְּעִבּוֹר דּוֹד עֲבָדְךָ אֶל־תִּשָּׁב פְּנֵי מִשִׁיחֶךָ: כִּי לָקַח טוֹב גַּתְתִּי לָכֶם
תּוֹרַתִי אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכֶינָה מֵאֲשֶׁר
דִּרְכֶינָה דֹרְכֵי־נַעַם וְכָל־גַּתִּיבוֹתֶינָה שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
וַיִּשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדְשׁ: